

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΑΡΘΡΑ

Επιλογή – Επιμέλεια: Έλενα Σκαρπίδου, Πολύχρωμο Σχολείο (2018)

«Είναι αδιανόητο το γεγονός ότι στον 21ο αιώνα ορισμένες χώρες εξακολουθούν να παραβλέπουν τους γάμους παιδιών και τον συζυγικό βιασμό, ενώ άλλες απαγορεύουν τις εκτρώσεις, το σεξ εκτός γάμου αλλά και την ομοφυλοφιλική δραστηριότητα, τα οποία μπορεί να τιμωρηθούν ακόμα και με θάνατο», δήλωσε ο Σαλίλ Σετί, Γενικός Γραμματέας της Διεθνούς Αμνηστίας.

~Σχολιάστε την πιο πάνω τοποθέτηση.

.....

«Σε όλο τον κόσμο οι λεσβίες, οι γκέι, οι αμφιφυλόφιλοι και οι τρανς (LGBT) στοχοποιούνται και γίνονται θύματα –και δολοφονικών– επιθέσεων. Ακόμα και παιδιά ή έφηβοι χλευάζονται από τους/τις συμμαθητές/-τριές τους, υφίστανται τη βία και την τρομοκρατία, αποβάλλονται από το σχολείο, αποκηρύσσονται από τους γονείς τους, υποχρεώνονται σε γάμο ή, στη χειρότερη των περιπτώσεων, οδηγούνται στην αυτοκτονία. Οι LGBT υποφέρουν στον χώρο εργασίας τους, στα νοσοκομεία και στα σχολεία, δηλαδή στα μέρη όπου θα έπρεπε να αισθάνονται προστατευμένοι. Περισσότερες από 76 χώρες συνεχίζουν να ποινικοποιούν την ομοφυλοφιλία», δήλωσε σε άρθρο του κατά της ομοφοβίας, ο πρώην Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών Μπαν Κι Μουν.

~Σχολιάστε την πιο πάνω τοποθέτηση.

.....

Γράμμα του Φρόνιτ σε μια ανήσυχη μητέρα για την ομοφυλοφιλία του γιού της
Το 1935 μια ανήσυχη μητέρα σχετικά με τη σεξουαλικότητα του γιου της έγραψε στον πατέρα της ψυχοθεραπείας, Σίγκμουντ Φρόνιτ. Ο Φρόνιτ, ο οποίος πίστευε ότι όλοι οι άνθρωποι ελκύονται μέχρι ενός σημείου και από τα δύο φύλα, απάντησε στη μητέρα. Το γράμμα πέρασε στα χέρια του Άλφρεντ Κίνσεϊ και δόθηκε στη δημοσιότητα το 1951 από το American Journal of Psychiatry. Μεταξύ άλλων ο Φρόνιτ στο γράμμα του γράφει τα εξής:

«Από το γράμμα σας βγάζω το συμπέρασμα ότι ο γιος σας είναι ομοφυλόφιλος.» «Η ομοφυλοφιλία, σας διαβεβαιώ, δεν είναι κάτι για το οποίο κανείς πρέπει να ντρέπεται. Πολλά αξιοσέβαστα μέλη αρχαίων και σύγχρονων κοινωνιών υπήρξαν ομοφυλόφιλοι και αρκετοί από αυτούς ήταν οι σπουδαιότεροι άντρες». «Είναι μεγάλη αδικία να αντιμετωπίζεται η ομοφυλοφιλία ως έγκλημα». «Το τι μπορεί να κάνει η ψυχοθεραπεία για το γιο σας είναι άλλου είδους. Αν είναι δυστυχής, νευρωτικός, γεμάτος συγκρούσεις, συνεσταλμένος στην κοινωνική του ζωή, η ψυχοθεραπεία μπορεί να του δώσει αρμονία, ηρεμία, αποτελεσματικότητα, άσχετα με το αν είναι ομοφυλόφιλος ή όχι».

~Σχολιάστε την πιο πάνω τοποθέτηση

.....

«Τούρκος σκότωσε το γιο του επειδή ήταν ομοφυλόφιλος. Ανατριχιαστικές λεπτομέρειες αποκαλύφθηκαν σε τουρκικό δικαστήριο για τον τρόπο με τον οποίο εντοπίστηκε και δολοφονήθηκε ένας 17χρονος από τον πατέρα και άλλα μέλη της οικογένειάς του.

Σύμφωνα με το κατηγορητήριο, 17χρονος ξυλοκοπήθηκε άγρια και μετά πυροβολήθηκε στο κεφάλι, πριν το σώμα του πεταχτεί στο πλάι του δρόμου, κοντά σε ένα νοσοκομείο. Ο πατέρας υποστήριξε ότι επρόκειτο για ατύχημα, καθώς το όπλο εκπυρσοκρότησε κατά λάθος και ο ίδιος ήθελε απλώς να τον «θεραπεύσει». Ο μικρότερος αδερφός του άτυχου νεαρού, ωστόσο, αποκάλυψε τις φρικτές λεπτομέρειες όσων προηγήθηκαν. «Ο θεός μου είπε "θα τον σκοτώσω εγώ και θα πάρεις πάνω το έγκλημα εσύ. Θα τον πετάξουμε στον δρόμο" αλλά εγώ αρνήθηκα. Το βράδυ ενώ τρώγαμε είπε στον πατέρα μου "θα του τινάζεις τα μυαλά στον αέρα σήμερα, αλλιώς θα τινάζω εγώ τα δικά σου μυαλά στον αέρα αύριο"», ανέφερε στο δικαστήριο».

~ Σχολιάστε το παραπάνω περιστατικό

.....

«Η σεξουαλική συμπεριφορά στην Αρχαία Ελλάδα δεν συνοδεύεται από το κοινωνικό στίγμα που υπάρχει στη σύγχρονη εποχή. Το σεξ ήταν μία φυσική και υγιής δραστηριότητα, ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρώπινης ζωής. Η ομοφυλοφιλία ήταν αποδεκτή και αντιμετωπιζόταν περισσότερο ως προσωπική επιλογή, παρά ως σεξουαλική διαστροφή.

Η σχέση ενός μεγαλύτερου άντρα με έναν νεαρό ήταν διαδεδομένη, ειδικά στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα ορισμένων πόλεων-κρατών. Όμως, είχε κυρίως διδακτικό χαρακτήρα, με τον ώριμο άντρα να παίρνει τη θέση δασκάλου και μέντορα για τον νεαρό. Σε αυτές τις σχέσεις δεν υπήρχε θηλυπρέπεια.

Οι ομοφυλόφιλες γυναίκες αποκαλούνται «λεσβίες», επειδή έχει επικρατήσει η αντίληψη ότι οι γυναίκες που κατάγονταν από το νησί της Λέσβου επιδίδονταν στον ομοφυλόφιλο έρωτα. Η άποψη βασίζεται κυρίως στο έργο της ποιήτριας Σαπφούς, που ύμνησε την ομορφιά και τον έρωτα μεταξύ γυναικών. Όμως, η ετικέτα της «λεσβίας» αποδόθηκε πολύ μεταγενέστερα, γύρω στον 19ο αιώνα μ.Χ.

Η κοινωνία της Αρχαίας Ελλάδας ήταν ως επί το πλείστον ανδροκρατούμενη και οι γυναίκες θεωρούνταν υποδεέστερες. Οι γάμοι δεν βασιζόνταν σε ρομαντικά ιδεώδη, αλλά είχαν τη μορφή οικονομικών συμβολαίων και οι νόμιμες σύζυγοι σε καμία περίπτωση δεν απολάμβαναν τη σεξουαλική ελευθερία των αντρών τους».

[Πηγή: Μηχανή του χρόνου]

~ Σχολιάστε το ρόλο των φύλων και τη σεξουαλικότητα στην Αρχαία Ελλάδα. Ποιες πόλεις-κράτη είχαν τη μεγαλύτερη σεξουαλική ελευθερία;

.....

«Ένα μνημόνιο, το οποίο απέστειλε ο Χίμλερ στις 20 Μαΐου 1939 προς τους διοικητές των στρατοπέδων, επέτρεπε τον ανοικτό εκβιασμό των ομοφυλόφιλων με ευνουχισμό. Ο ακριβής αριθμός των εγκλεισμένων ομοφυλόφιλων δεν έχει γίνει γνωστός, οι υπολογισμοί όμως κάνουν λόγο για 10 έως 15 χιλιάδες άτομα, στη συντριπτική τους πλειοψηφία άνδρες - οι γυναίκες σπάνια εγκλειόνταν σε στρατόπεδα, αν και υφίσταντο άλλες μορφές δίωξης. Αυτό δείχνει ότι οι προθέσεις των Ναζί ήταν να "αναμορφώσουν" και να "εκπαιδεύσουν" τον ομοφυλόφιλο πληθυσμό, επαναφέροντάς τον στον, κατά την άποψή τους, σεξουαλικά ορθό δρόμο. Οι Ναζί, πράγματι, δεν ενδιαφέρονταν ιδιαίτερα για τους περιστασιακά ομοφυλόφιλους, αλλά προσπάθησαν να εγκλωβίσουν τους "αθεράτευτα" ομοφυλόφιλους. Η απειλή του Χίμλερ, αρχικά χρησιμοποιήθηκε ως μέσο εκφοβισμού. Έγινε, όμως, πραγματικότητα για αρκετούς

κρατούμενους, οι οποίοι ευνουχίσθησαν. Δεν είναι, επίσης, καθόλου περίεργο, ότι διώξεις ομοφυλόφιλων δεν πραγματοποιήθηκαν σε καμία από τις κατεχόμενες χώρες, αλλά περιορίστηκαν στην Γερμανία, εφόσον αυτό που απασχολούσε τους Ναζί ήταν η φυλετική ανωτερότητα και καθαρότητα των Γερμανών και μόνον.

Οι έγκλειστοι ομοφυλόφιλοι είχαν ιδιαίτερα σκληρή μεταχείριση από το προσωπικό των στρατοπέδων. Η συμπεριφορά προς αυτούς με το ροζ τρίγωνο ήταν κτηνώδης, ενώ οι φύλακες ενθάρρυναν τέτοια συμπεριφορά προς τους "ροζ" και από άλλες κατηγορίες κρατουμένων, ιδιαίτερα από αυτούς με το κόκκινο (ποινικοί) και το πράσινο τρίγωνο (πολιτικοί κρατούμενοι). Δεν τους επιτρεπόταν να αναλάβουν καμία θέση με την παραμικρή, έστω, ευθύνη. Η κατάσταση αυτή δημιουργούσε πρόσθετο ψυχολογικό βάρος στους ομοφυλόφιλους κρατούμενους, καθώς δεν είχαν τη δυνατότητα ενίσχυσης του ηθικού τους, δεχόμενοι κάποια συμπαραράσταση από άλλες κοινωνικές ομάδες κρατουμένων. Έτσι, οι θάνατοι ομοφυλόφιλων ήταν τριπλάσιοι, συγκρινόμενοι με αυτούς των άλλων κοινωνικών ομάδων (των Εβραίων και των Αθιγγάνων, ασφαλώς, εξαιρουμένων)».

~Αναζητήστε στο διαδίκτυο παραδείγματα και άλλων κοινωνιών που η ποικιλομορφία του Φύλου και της Σεξουαλικότητας δεν είναι/ήταν αποδεκτή και διώκεται/διωκόταν από το νόμο.

.....

«Σε πολλές πολιτείες των ΗΠΑ πιστεύουν ότι γνωρίζουν τη "θεραπεία" για την ομοφυλοφιλία: ψευτο-θεραπευτές, ιερείς και σύμβουλοι επιδίδονται σε έναν απερίγραπτο μαραθώνιο κακοποίησης ενήλικων και ανήλικων αντρών Σε πολλές πολιτείες των ΗΠΑ πιστεύουν ότι γνωρίζουν τη "θεραπεία" για την ομοφυλοφιλία: ψευτο-θεραπευτές, ιερείς και σύμβουλοι επιδίδονται σε έναν απερίγραπτο μαραθώνιο κακοποίησης ενήλικων και ανήλικων αντρών.

Κάθε μέρα, απ' άκρη σ' άκρη των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, γκέι, λεσβίες ακόμη και τρανς, άνθρωποι όλων των ηλικιών επιλέγουν ή αναγκάζονται να παρακολουθήσουν συνεδρίες θεραπευτικής μετατροπής του σεξουαλικού προσανατολισμού. Είναι ακόμη νόμιμο να εκθέτεις σε μία τόσο τραυματική, βάρβαρη και σε αρκετές περιπτώσεις θανάσιμη εμπειρία ακόμη και ανήλικους, να τους αναγκάζεις να ζήσουν όλοι αυτή τη ντροπή. Κάποιες ελπίδες που είχε η LGBT κοινότητα και δραστήριοι ακτιβιστές -όχι μόνο γκέι- ότι με κάποιο τρόπο θα καταργείτο ο νόμος που επιτρέπει κάτι τέτοιο, εξανεμίστηκαν από τη στιγμή που στην κεντρική πολιτική σκηνή της Αμερικής αναδύθηκε το εφιαλτικό δίπολο Ντόναλντ Τραμπ - Μάικ Πενς με τις γνωστές απόψεις για το ζήτημα της ομοφυλοφιλίας. Ο δε τελευταίος είναι διάσημος για την υποστήριξη που παρέχει σε τέτοιου είδους προγράμματα θεραπείας, καθώς και για τα δρακόντεια μέτρα εναντίον των γκέι που εφάρμοξε ως κυβερνήτης της Ιντιάνα. Τι συμβαίνει, όμως, σε τέτοιου είδους συνεδρίες που "θεραπεύουν" την ομοφυλοφιλία; Τέσσερις άντρες τις παρακολούθησαν, αντέχοντας, ίσως την πιο τραυματική εμπειρία της ζωής τους και είχαν πολλά ενδιαφέροντα να αποκαλύψουν για τα όσα είδαν, άκουσαν και υπέστησαν εκεί....».

[Πηγή: εφημερίδα LIFO]

~ Βρείτε το άρθρο, διαβάστε τη συνέχεια και συζητήστε για τις διακρίσεις, τις διώξεις που έχουν υποστεί οι ΛΟΑΤΚΙ άνθρωποι κατά τη διάρκεια της Ιστορίας και τις ψυχολογικές επιπτώσεις όλων αυτών των αδικιών.

«Το Berdache είναι ένας όρος που τον χρησιμοποιούσαν μη Ινδιάνοι για να αναφέρονται σε άτομα σε αυτόχθονες κοινωνίες που παρουσίαζαν διασεξουαλική συμπεριφορά, όπως με το ντύσιμο. Γενικότερα, οι berdache ήταν άτομα που είχαν ανδρικά σώματα, αλλά επέλεξαν να συμμετέχουν σε παραδοσιακά γυναικείους ρόλους και εργασίες στο πλαίσιο της ινδιάνικης κοινότητας και αντιμετωπίζονται ως μια τρίτη κατηγορία σε σχέση με το φύλο. Από την οπτική των Ινδιάνων, οι berdache βρίσκονταν σε ένα συνεχές του κοινωνικού φύλου. Ο όρος Berdache αναφέρεται κυρίως σε άνδρες ως γυναίκες, επειδή οι ξένοι εκτός της κοινότητας συνήθιζαν να επικεντρώνονται στους άνδρες ως τις σημαντικές φιγούρες στη γηγενή κοινωνία. Οι περισσότερες ινδιάνικες κοινωνίες πίστευαν ότι οι berdache ήταν σε επικοινωνία με ιερές δυνάμεις και τους άξιζε μια τιμητική θέση στο πλαίσιο της κοινωνίας της φυλής τους. Καθώς αυξανόταν η επαφή με τους λευκούς, οι berdache αναγκάστηκαν να κινούνται μυστικά, αλλάζοντας την εμφάνισή τους, καθώς βίωναν τον περίγελο των λευκών και τον εξοστρακισμό τους από τις λευκές κοινότητες».

[πηγή: Encyclopaedia of North American Indians]

~Αναζητήστε στο διαδίκτυο παραδείγματα και άλλων κοινωνιών που η ποικιλομορφία του Φύλου και της Σεξουαλικότητας είναι/ήταν αποδεκτή

.....

«Τις ονομάζουν «ορκισμένες παρθένες». Γυναίκες, που εκούσια ή ακούσια δέχτηκαν να παραμερίσουν τη φύση τους, να ζήσουν ως άντρες και να ορκιστούν ότι θα μείνουν για πάντα παρθένες, προκειμένου να πάρουν την κληρονομιά της οικογένειας. Ήταν ο μόνος τρόπος λόγω της άκαμπτης πατριαρχίας που επικρατούσε στη χώρα, η οποία αρνούνταν να δώσει την κληρονομιά σε οποιαδήποτε γυναίκα μετά τον θάνατο όλων των αντρικών μελών της οικογένειας, δηλαδή να έχει κάποια περιουσία και ένα κάποιο εισόδημα. Σε αντίθεση με τις υπόλοιπες γυναίκες, οι «Burneshas» που μεταφράζεται ως «αυτός-αυτή», μπορούν να πίνουν, να καπνίζουν, να έχουν όπλα και να συναναστρέφονται με άλλους άνδρες. Σε αντάλλαγμα για αυτά τα προνόμια, οι γυναίκες αυτές είναι υποχρεωμένες να τηρήσουν πιστά τον όρκο της αγαμίας. Όσες έχουν απομείνει, τις συναντά κανείς σε χωριά στα βουνά της βόρειας Αλβανίας».

~Αναζητήστε στο διαδίκτυο παραδείγματα και άλλων κοινωνιών που η ποικιλομορφία του Φύλου και της Σεξουαλικότητας είναι/ήταν αποδεκτή

.....

~Διαβάστε το πιο κάτω απόσπασμα και συζητήστε το περιεχόμενό του σε σχέση με τα χαρακτηριστικά της εφηβείας, καθώς και τη μοναδικότητα που έχει κάθε έφηβος/η. Ζητήστε από τα παιδιά να μοιραστούν παραδείγματα της καθημερινότητας τους που σχετίζονται με το περιεχόμενό του αποσπάσματος.

«Ξέρω γιατί απελπίζομαι τόσο συχνά. Είναι γιατί θέλω να με αγαπούν όλοι κι αυτό δεν είναι ανθρωπίνως δυνατόν. Θα μπορούσα να είμαι το πιο ζουμερό, το πιο γευστικό, το πιο συναρπαστικό ροδάκινο του κόσμου και να προσφέρομαι σε όλους.

Υπάρχουν όμως άνθρωποι που είναι αλλεργικοί στα ροδάκινα. Αυτοί θα θελήσουν ίσως να γίνω μπανάνα». Πόσο συχνά δε γινόμαστε μπανάνες για άλλους, που θέλουν ροδάκινα! Τι θλιβερή φρουτοσαλάτα. Είναι προτιμότερο να πεις στον άλλο:

«Λυπάμαι πολύ που δεν μπορώ να είμαι μπανάνα, θα το ήθελα πολύ να ήμουνα μπανάνα για εσένα. Βλέπεις όμως, είμαι ροδάκινο". Και ξέρετε τι θα συμβεί; Αν περιμένετε αρκετά, θα βρείτε κάποιον που του αρέσουν τα ροδάκινα. Και μετά θα μπορείτε να ζήσετε σαν ροδάκινο κι όχι σαν μπανάνα. Σκεφτείτε χάσιμο ενέργειας που έχει κανείς προσπαθώντας να γίνει μπανάνα, όταν είναι ροδάκινο!»

[Πηγή: Λέο Μπουσκάλια, «Να ζεις, ν' αγαπάς και να μαθαίνεις», μτφρ. Μαρίνα Λώμη, εκδ. Γλάρος, 1988]

.....

(Επιλογή, επιμέλεια: Έλενα Σκαρπίδου, εκπαιδευτικός, για το Πολύχρωμο Σχολείο)

